

ערכין כה

שמואל	רב	
אינה קדושה כל עיקר	קדושה ונותן חמשים	המקדיש שדהו בשנת היובל עצמה
בשלמא לשמואל, לא גואלין לאחר יובל פחות משנה	<p>קושי: אלא לרב מאי אחר יובל שנה?</p> <p>תירוץ: מי סברת אחר יובל ממש? מאי אחר יובל? באמצע יובל, דכל כמה דלא מליא ליה שנה לא מגרע ליה.</p> <p>קושי על התירוץ: מאי קמ"ל? דאין מחשבין חדשים עם ההקדש, הא בהדיא קתני: אין מחשבין חדשים עם ההקדש!</p> <p>תירוץ: מה טעם קאמר, מה טעם לא גואלין לאחר יובל פחות משנה? משום דאין מחשבין חדשים עם ההקדש</p>	ולא גואלין אחר היובל פחות משנה

ת"ר: מנין שאין מחשבין חדשים עם ההקדש? ת"ל: **והסכ לו הכהן את הכסף על פ' השנים הטטרות, שנים אתה מחשב, ואי אתה מחשב חדשים; מניין שאם אתה רוצה לעשות חדשים לשנה עושה, היכי דמי? כגון דאקדשיה בפלגא דארבעין ותמני? ת"ל: והסכ לו הכהן, מ"מ.**

המקדיש שדהו בשעת היובל - נותן בזרע חומר שעורים חמשים שקל כסף. ברייתות שמפרטות:

כור זרע ולא כור תבואה
מפולת יד ולא מפולת שוורים
תני לוי: לא מעבה ולא מידק אלא בינוני

היו שם נקעים עמוקים עשרה טפחים... אינן נמדדין עמה, פחות מכאן - נמדדין עמה. **קושי**: וליקדשו באנפי נפשייהו!

תירוץ אפשרי שנדחה: וכי תימא, כיון דלא הווי בית כור לא הווי קדשי, והתניא: **שנה - מה ת"ל? לפי שנאמר: זרע חומר שעורים כחמשים שקל כסף, אין לי אלא שהקדיש כענין הזה, מנין לרבנות לתך וחצי לתך, סאה ותרקב וחצי תרקב? ת"ל: שנה, מ"מ!**

קב	תרקב	סאה	לתך	כור
180	60	30	2	

תירוץ: אמר מר עוקבא בר חמא: הכא בנקעים מלאים מים, דלאו בני זריעה נינהו. חיזוק לתירוץ: דיקא נמי, דקתני **דומיא דסלעים**, ש"מ. **קושי**: אי הכי, פחות מכאן נמי! **תירוץ**: הנהו נגאני דארעא מיקרו, שידרי דארעא מיקרו.

הקדישה שתים ושלש שנים לפני היובל - נותן סלע ופונדיון לשנה. ת"ר: **וטוע מערכב - אף מן ההקדש, שאם אכלה הקדש שנה או שתים, אי נמי לא אכלה אלא שהיתה לפניו - נותן סלע ופונדיון לשנה.**

ואם אמר הריני נותן דבר שנה בשנה - אין שומעין לו, אלא נותן את כולו כאחד. ת"ר: מנין שאם אמרו בעלים הרינו נותנין דבר שנה בשנה שאין שומעין להם? ת"ל: **והסכ לו הכהן את הכסף, עד שיהא כסף כולו כאחד; אחד בעלים ואחד כל אדם, מה בין בעלים לכל אדם? שהבעלים נותנין חומש, וכל אדם אין נותנין חומש.**

הקדישה וגאלה	אינה יוצאה מידו ביובל (שייך לבעלים)
גאלה בנו	יוצאה לאביו ביובל (חוזר לבעלים)
גאלה אחר או אחד מהקרובים וגאלה מידו	יוצאה לכהנים ביובל (אינו חוזר לבעלים)
גאלה אחד מן הכהנים והרי היא תחת ידו	לא יאמר: הואיל והיא יוצאה לכהנים ביובל והרי היא תחת ידי הרי היא שלי, אלא יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכל אחיו הכהנים

ת"ר :

בעלים	אם לא יאז את השפה
גיזבר	ואם מכר את השפה
<p>לאחר ולא לבן שאלה: אתה אומר: לאחר ולא לבן, או אינו אלא לאחר ולא לאח? תשובה: כשהוא אומר איש - הרי אח אמור, הא מה אני מקיים אחר? ולא לבן קושי: ומה ראית לרבות את הבן ולהוציא את האח? תירוץ: מרבה אני הבן, שכן קם תחת אביו ליעידה ולעבד עברי. קושי על התירוץ: אדרבה, מרבה אני את האח, שכן קם תחת אחיו לייבום! תירוץ: כלום יש יבום אלא במקום שאין בן, הא יש בן אין יבום.</p>	איש אחר

קושי על הברייתא: ותיפוק ליה דהכא תרתי והכא חדא!
תירוץ: משום דעבד עברי מהאי פירכא נמי הוא דנפקא ליה: כלום יש יבום אלא במקום שאין בן.

שאלה: בעי רבה בר אבוה: בת מהו שתעמיד שדה לאביה?

- כיון דלענין יבום בן ובת כי הדדי פטרי - מוקמה,
 - או דילמא כיון דלענין נחלה בת במקום בן כי אחר דמיא - לא מוקמה?
- תשובה:** ת"ש, דתנא דבי ר' ישמעאל: **כל שהוא אחר במקום בן**, והא נמי במקום בן (כשיש בן) כי אחר דמיא.

שאלה: בעי ר' זירא: אשה מי מעמיד לה שדה?

- בעל מוקים לה שכן יורשה,
 - או דילמא בן מוקים לה שכן נוטל בראוי כבמוחזק?
- תשובה:** תיקו.

שאלה: בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא: הקדישה פחות משתי שנים לפני היובל, מהו שתצא לכהנים?

תשובה: א"ל: מאי דעתיד?

וטרע טעריכ... ויהי השפה כצאתו כיוכא, דבת גירעון אין, דלאו בת גירעון לא!
 אדרבה, **אם לא יאז השפה... ויהי השפה כצאתו כיוכא**, והאי נמי בת גאולה היא.

גאלה אחד מן הכהנים והרי היא תחת ידו, לא יאמר: הואיל והיא יוצאה לכהנים ביובל והרי היא תחת ידי הרי היא שלי, אלא יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכל אחיו הכהנים.
 תנו רבנן:

זכרן תריה אמונתו - מה ת"ל? מנין לשדה שיוצא לכהנים ביובל וגאלה אחד מן הכהנים, מנין שלא יאמר: הואיל ויוצאה לכהן הרי תחת ידי ותהא שלי, ודין הוא, בשל אחרים אני זוכה, בשל עצמי לא כ"ש!
ת"ל: אמונתו, אחוזה שלו ואין זה שלו, הא כיצד? יוצא מתחת ידו ומתחלקת לאחיו הכהנים.

משנה

ר' יהודה	ר' שמעון	ר' אלעזר	הגיע יובל ולא נגאלה
הכהנים נכנסין לתוכה ונותנין את דמיה	נכנסין ולא נותנין	לא נכנסין ולא נותנין, אלא נקראת שדה רטושין עד היובל השני, הגיע היובל השני ולא נגאלה, נקראת רטושי רטושין עד היובל השלישי; לעולם אין הכהנים נכנסין לתוכה עד שיגאלנה אחר.	
גמר קוּא קוּא ממקדיש בית, מה להלן בדמים, אף כאן בדמים	גמר קוּא קוּא מכבשי עצרת, מה להלן בחנם, אף כאן בחנם		מאי טעמא
דנין קדשי בדק הבית מקדשי בדק הבית, ואין דנין קדשי בדק הבית מקדשי מזבח	דנין דבר שמתנה לכהנים מדבר שמתנה לכהנים, ואין דנין דבר שמתנה לכהנים מדבר שאינו מתנה לכהנים		תגובתו לאחר

www.dafyomi4women.org

www.hadran.org.il

